

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra I Sverrig

Citation: Andersen, H. C.: "I Sverrig", i Andersen, H. C.: *I Sverrig*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 156. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaisverrigval-shoot-idm140454473049392.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: I Sverrig

Også det næste stykke har adresse til hjemlandet, om end gedulgt (*Digter-Skiltet*, XXV). Ikke mindst efter Fredericiasejren formede hans Sverigesfærd sig som et hyldesttogt, men ved tanken på mødet med hans landsmænd og det hjemlige publikum måtte den uundgåelige kontrast indfinde sig - den samme som endnu på gamle dage affødte historien om »Gartneren og Herskabet«. Om en digter skal overleve, beror på hans læsere. Eventyrdigtningens billede herpå er rammeberetningen i *1001 Nat* om sultanen og hans slavinde Schehersad, som ved sine fortællinger formåede at opsætte sin dødsdom nat efter nat. Dog hænger sultanens sværd over hendes hoved, og dette er digterens klassiske situation som bør males på hans skilt; det er vilkåret for udøvelsen af hans gerning, ligesom minearbejderne måtte udføre deres hverv under livsfare. Af publikums typer er den farligste den blinde entusiast, en slutfinte til de udenlandske tilhørere. Men det arabiske eventyr viser også at Schehersad overlevede ved sin kunst. Derfor slutappellen til den gunstige læser: halshug ikke!